

som er nødvendig til Erhvervelse af en mindre Ejendom eller til Oprettelse af et Statshusmandsbrug. Der er her en i Forholdene begrundet Trang til Stede, som bør søges afgjulpet paa en Maade, der svarer til Formaalet, helst i Form af Laan, som er rente- og afdragsfri i en lang Aarrække, men forfalder til Betaling ved Salg af Ejendommen til fremmede.

Til Løsning af de forskelligartede Opgaver, som hidtil er blevet varetaget af Laanekassen for Sønderjylland, andrager vi endvidere om, at der maa blive stillet nye Midler til Raadighed for Laanekassens Bestyrelse. Laanekassens Virksomhed har gennem Aarene haft en saa stor Betydning for Arbejdet for at bøde paa Følgerne af de økonomiske Vanskeligheder, som har ramt det sønderjyske Landbrug og til Dels ogsaa de andre Erhverv i vor Landsdel, at vi maa lægge den største Vægt paa en Fortsættelse af Laanekassens Udlaansvirksomhed.

Endelig skal vi frembære Ønsket om, at der ydes Statsstøtte til de sønderjyske Landbrugeres faglige Dygtiggørelse i Form af Konsulenthjælp paa tyndt befolkede og i andre Henseender uheldigt stillede Egne samt Tilskud til unge sønderjyske Landmænds Ophold paa Fagskoler.

I en Skrivelse af 29. Juli d. A. til Foreningen af jyske Landboforeninger i Anledning af en Henvendelse fra nævnte Forening angaaende Landbrugets Stilling i Sønderjylland skriver Statsministeren: „Til Slut skal jeg fremhæve, at Regeringen følger Forholdene i Sønderjylland med megen Opmærksomhed, er klar over disse Forholds ganske særlige Natur i forskellig Henseende og er besjælet af den bedste Vilje til at afbøde Vanskelighederne i den Udstrækning, dette maatte synes rimeligt og muligt.“

Idet vi paa det sønderjyske Landbrugs Vegne takker Statsministeren for denne Udtalelse og det deri givne Tilsagn, finder vi Anledning til at bemærke, at de af os fremsatte Forslag holder sig inden for de af Statsministeren afstukne Grænser og fra alle Sider erkendes som rimelige med paakrævede. Vi er ved Formuleringen af vore Ønsker gaaet ud fra den Forudsætning, at den Bedring i Landbrugets Kaar, som har kunnet spores i den senere Tid, vil vise sig at være varig, og at der af det offentlige vil blive truffet egnede Foranstaltninger til Opretholdelse af taalelige Kaar for Landbrugserhvervet i Danmark. Under denne Forudsætning mener vi, at en Indsats fra Statens Side ad de af os anviste Veje vil være egnet eller i hvert Fald stærkt medvirkende til at gengive den haardt prøvede sønderjyske Landbostand den Arbejdsro og Tryghedsfølelse, som er en uundværlig Forudsætning for en lykkelig og jevnbyrdig Udvikling af vor Hjemstavn inden for det danske Samfund.

Aabenraa, den 18. November 1935.

For Fælleslandboforeningen for Nordslesvig:

Hans Schmidt. . P. Chr. Hanssen.

For De samvirkende sønderjyske Husmandsforeninger:

J. Petersen. Jørgen Petersen, Avnbøl.

For Landbrugernes Sammenslutning i Sønderjylland:

P. Nielsen. Chr. Schmidt.